

Dijous I

Is 26,1-6; Mt 7,21.24-27

Desembre 1

*J*ESÚS ENSENYAVA ALS DEIXEBLES DIENT: «No tothom qui em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

Per això, tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix, s'assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava fonamentada sobre roca. En canvi, tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home sense seny que va construir la seva casa damunt de sorra. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou completa.»

❖ **Preparació:** Hi ha paraules buides, paraules que no es corresponen amb la vida. Com les que ens adrecem a l'ascensor: «Avui fa més calor, oi?». O la dels qui es troben al carrer i prometen: «Ja ens trucarem!». Hi ha paraules que no es corresponen amb la vida.

❖ **Lectura:** De nou ens trobem amb l'antítesi savi / neci, típica de la literatura sapiencial bíblica. El savi és també el prudent, el qui veu més enllà del que té davant els ulls, el qui sap encarnar els seus valors i dur-los a la vida. És, doncs, l'home que actua amb integritat. El qui intenta viure amb coherència allò que pensa i allò que creu. Per això, en l'Antic Testament, ser savi és sinònim de ser just. En la mateixa línia, Jesús no contraposa persones bones i dolentes, sinó prudents i ximples; unes i altres escolten les seves paraules però només les primeres les posen en pràctica.

✦ **Meditació:** Aquestes paraules són de Benet XVI, en el seu discurs d'acollida als joves en les JMJ de Madrid d'aquest estiu, comentant aquest mateix evangeli: «Estimats amics: sigueu prudents i savis, edifiqueu les vostres vides sobre el fonament ferm que és Crist. Aquesta saviesa i prudència guiarà els vostres passos, res no us farà tremolar i en el vostre cor regnarà la pau. Llavors sereu benaurats, feliços, i la vostra joia s'encomanarà als altres. Es preguntaran pel secret de la vostra vida i descobriran que la roca que sosté tot l'edifici i sobre la qual s'assenta tota la vostra existència és la persona mateixa de Crist, el vostre amic, germà i Senyor».

✦ **Oració:** Senyor, vull edificar casa meva, és a dir, la meva vida, sobre la roca ferma que ets tu i la teva paraula. Escoltar i acollir el teu missatge, ja saps que ho faig. Però ajuda'm tu, Senyor, a portar-lo a la vida, a posar-ho per obra. Això és el més difícil. Ja ho deia santa Teresa d'Àvila: «Obres vol el Senyor». No vull pas una casa de pladur, ni prefabricada, ni feta de fusta, ni d'uralita. No, Senyor, l'única casa capaç de resistir les dificultats de la vida, que tard o d'hora sempre arriben, és una casa amb uns bons fonaments. Sigues tu la meva roca, Senyor, el meu refugi, la meva salvació.

✦ **Contemplació:** Si la meva fe en Jesús està fonamentada amb fermesa en una vida de seguiment, serà sòlida i estable, i parlarà de Crist millor que no pas les paraules, il·luminant tothom i mostrant una alternativa per als qui s'han ensorrat a la vida, per als que han vist trontollar els fonaments de llur existència perquè eren inconsistents. Una fe arrelada en les obres serà testimoni de Crist per als qui han buscat refugi en construccions passatgeres i febles, i una crida a cercar-hi la roca sobre la qual assentar la vida.

✦ **Acció:** Durant el dia d'avui procuraré fer un exercici de consciència i de veracitat en les meves paraules. Que el meu sí sigui sí, que el meu no sigui no (cf. Mt 5,37). I demanaré ajuda al Senyor per portar a la pràctica el seu evangeli.